

Cases dels germans Ros

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Plaça de Miquel Ros, números 1 i 3
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.445001367199
Longitud: 2.0726851633321
UTM Est (X): 422538
UTM Nord (Y): 4588573

Classificació

Número de fitxa 08205 - 496
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1946
Autoria de l'element: Francesc Berenguer
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa C-16.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial - productiu
Titularitat Privada
Titular: Número 1: 2687305DF2828H0001YO; número 3: 2687303DF2828H0001AO
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dl., 04/12/2023 - 10:27

Descripció

Conjunt de dos edificis d'habitatges plurifamiliars d'estil noucentista de tradició mediterrània. Van ser projectats el 1946 per l'arquitecte Francesc Berenguer. Cada bloc és de planta quadrada, i consta de planta baixa (amb locals comercials), dos pisos i golfes. Les teulades són a dos vessants i estan truncades.

Les façanes principals dels dos edificis formen una simetria conjunta. La planta baixa configura un cos avançat que es caracteritza per una sèrie d'arcades d'arc de mig punt, les quals donen accés als comerços. Al seu damunt cada bloc d'habitatges presenta una distribució d'obertures a partir de tres eixos. Al primer pis hi ha una finestra a cada banda i, al centre, una tribuna amb un bow-window a la sala d'estar. Al segon pis hi ha un gran finestral amb arc de mig punt (en un cas queda a la dreta i en l'altre a l'esquerra) i dos finestrals. Al nivell de les golfes trobem una galeria de tres finestres amb arc de punt rodó amb un ampit comú. Les finestres rectangulars estan motllurades a la llinda, als brancals i a l'ampit.

Història

Miquel i Jaume Ros Mariné van demanar llicència d'obres el desembre de 1945 per construir dues cases amb botiga a la planta baixa i dues plantes, segons projecte d'obres de l'arquitecte Francesc Berenguer. El permís va ser concedit el 3 de juliol de 1946.

Can Llobet, de la família Ros, juntament amb Can Busquets, eren les dues masies que posseïen a principis de segle XX la major part dels terrenys on es va desenvolupar la Floresta. L'estació de Ferrocarrils es va aixecar sobre terrenys cedits per Miquel Ros, nom amb el que es va anomenar la plaça adjacent.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

